

סקירה כללית

למסקנא

אין איסור לאוכלם

כי:

אם צולים, אז הדם זב ממנו

ואפילו אם מבשלים, אם חותכים ומולחים אותם, הדם זב ממנו

סוגיא - דף קלג. - נושא: מתנות כהונה – האם חיבוב מצוה לחטוף ו...?

סקירה כללית

למסקנא ראוי לא:

- לחטוף
- לבקש
- לקבל

סוגיא - דף קלג. - נושא: לכהן לזכות במתנות כהונה ע"י אחר מבלי שיגיעו לידי הכהן

סקירה כללית

פירוט למטה

פירוט

במילוי 3 תנאים, ניתן לכהן לזכות במתנות כהונה ע"י אחר מבלי שיגיעו לידי הכהן

1. כדי לעזור לעני (כהן אומר לעני ישראל לזכות עבור הכהן, והעני יאכל אותה)
2. בכהן המוכר במקומו ורוב בני אותו מקום נותנים לו
3. בבעל הבית עצמו (הנותן מתנות הכהונה) לא בשמש שלו (כי הוא אולי מרגיש צורך לתת לו למרות שאולי הבעל הבית אינו רוצה)

סקירה כללית

משנתנו אומרת שבמקרה שמשתתף עם עובד כוכבים, צריך שירשום (לעשות סימן כדי שאנשים ידעו שאינו כולו של ישראל ולכן פטור ממתנות כהונה). יש שני תת-מקרים בהם אין צריך לרשום, כי אנשים מבינים שיש נכרי שותף.

משנתנו

המשתתף עם כהן או עובד כוכבים צריך שירשום (לעשות סימן כדי שאנשים ידעו שאינו כולו של ישראל)

סתירה מברייטא

אין צורך לרשום ב:

- משתתף עם עובד כוכבים
- פסולי המוקדשים

יישוב הסתירה – הגבלת משנתנו

הברייטא מדברת במקרה מסויים

- יש 2 אפשרויות:

1. כשהעובד כוכבים יושב על הכספת

ואנשים מניחים שאם אינו שותף, בעל הבהמה הישראלי לא היה מאמין בו שלא יגנוב מהכספת

(לעומת יהודי כהן שגם אם אינו שותף, חבירו יסמוך עליו, ולכן צריכים לרשום שהוא שותף)

2. כשהעובד כוכבים יושב בחנות (אפילו) בלי לשבת על הכספת, ודרכו אם הוא שותף לצעוק על שותפו הישראלי לא למכור בזול

ומתוך התנהגותו בצעקות מכירים אנשים שהוא שותף (לעומת יהודי כהן שאין דרכו לצעוק ולכן צריכים לרשום שהוא שותף)

סוגיא - דף קלג: - נושא: [סטיה] פסולי מוקדשים אין צורך לרשום: היינו רק בבכור ומעשר – לא בקרבנות

סקירה כללית

פסולי המוקדשים (פטורים מן מתנות) שמוכר

- האם צריך לרשום שהם לא חולין?

תלוי בסוג המוקדש. בסוג שאסור למכור באטליז (מוכרים רק בבית) – מוכח שמוקדש – ולכן אין צורך לרשום

רקע

תצוגה מילולית

יש 2 מאפייני מכירת פסולי בשר מוקדש באטליז לעומת מכירה בבית:

1. בזיון מוקדשים

2. מקבלים מחיר יותר גבוה

- פסולי קרבנות (שדמי פדיונם לקדש) – מוכרים באטליז למרות הבזיון – בגלל הפסד קדש (שבבית יתקבל מחיר נמוך יותר).
- פסולי בכור ומעשר (שדמי פדיונם להדיוט – לבעל הבהמה) – מוכרים בבית כדי למנוע בזיונם (ואין חוששים להפסד הדיוט).

בשר בכור ומעשר פסולים מוכרים (רק) בבית	בשר קרבנות פסולים מוכרים באיטליז	סוג מוקדש:	
		מאפיינים	מיקום מכירה
	יותר חשוב שהקדש לא יפסיד	מחיר גבוה	מכירה באיטליז
	פחות חשוב למנוע מבזיון	בזיון	
יותר חשוב למנוע מבזיון		אין בזיון	מכירה בבית
פחות חשוב למנוע מהפסד הדיוט		מחיר נמוך	

ברייתא

ברייתא בסוגיא הקודמת הזכירה שבפסולי המוקדשים **אין צריך לרשום** (היינו אין צורך לסמן שאינו חולין)

הגבלה

היינו רק בבשר **בכור ומעשר** פסולים
 כי מאחר ונמכרים דוקא בבית (במחיר נמוך), מוכח שהם מוקדשים
 (אבל בבשר קרבנות שאכן נמכר באיטליז, **צריך לרשום**)

סוגיא - דף קלג: - נושא: אם יש לכהן או נכרי שותפות בזרוע או בלחיים או בקיבה – רק אותו חלק פטור ממתנות כהונה

סקירה כללית

למסקנא:

אם יש לכהן או נכרי שותפות בזרוע **או** בלחיים **או** בקיבה (אפילו רק 1/100)
 רק אותו אחד פטור ממתנות כהונה – לא השניים האחרים

סוגיא - דף קלג: - נושא: כהן או נכרי המוכר רק הראש לישראל

סקירה כללית

כהן או נכרי המוכר רק הראש (או הזרוע או בני המעיים) לישראל (ומשאיר שאר הבהמה לעצמו)
 למסקנא הישראל **חייב** במתנת הלחיים (או הזרוע או הקיבה)
 כי הולכים אחר **האבר החייב** (שנמצא אצל ישראל) – לא אחר "עיקר" הבהמה.